

Πρώτο... ...Ποιήματα!!!

Τι είναι αγάπη:

Ποιος ξέρει τι είναι αγάπη;
Ποιος μες τον κόσμο το μικρό;
Είναι αυτό που μέρα τη μέρα,
θεριεύει και σε καίει,
την ψυχή λυτρώνει,
σε απελευθερώνει.
Είναι δύναμη θεϊκή,
τόσο δυνατή,
που να σε καταστρέψει μπορεί
μέσα σε μια στιγμή.
Νιώθεις τα σωθικά σου να φλέγονται,
μα η καρδιά,
δίχως να λογαριάζει πολλά
συνεχίζει ν' αγαπά
απόλυτα και βαθιά.
Να τη διαχειριστείς δε μπορείς,
σε οδηγεί δεν την οδηγείς
απαλλαγμένη από πρόπευ
είναι σιωπές ηχηρές
μαγευτικές, μοναδικές.
Είναι κεριά αιώνια αναμμένο
που με τη φλόγα του
ζεσταίνει την ψυχή
μα είναι και φωτιά που σε τυραννά.
Είναι δυο μάτια
που προσμένεις να δεις
να φωτίσουν το σκοτάδι της ψυχής.
Είναι λοιπόν κάτι,
κάτι που δε μπορείς
με λόγια να πεις
απλό και μεγάλο
που δε μοιάζει με συναίσθημα άλλο!

(**Μαρία Τσαπραλή Γ4**)

(**Ζωγραφιά: Ειρήνη Μετοντίεβα Γ4**)

Όνειρα κι ελπίδες

Ξεχασμένα όνειρα κι ελπίδες
- που τις παρέσυρε το χτες,
σε χείμαρρο, σε κύμα-
μες στην ψυχή σου κουβαλάς
και τα δειλινά δε βαραίνουν
όταν η καρδιά αναζητά
ένα χάδι, μια ηλιαχτίδα
μέσα σε μια πόλη γκριζα.
Κι εσύ, μες τους δρόμους
σαν ανήσυχο πνεύμα γυρνάς
ή περιμένεις...
χωρίς να ξέρεις τι προσμένεις!
Θυμάσαι παλιές αγάπες
που έμειναν ξεχασμένες
- πληγές ανοιχτές-
και μόνος σου κλαίς.
Ψάχνεις να βρεις κάτι καινούριο
να ξεκινήσεις πάλι
της ζωής τη σκληρή πάλη.
Κι όμως σου φαίνονται όλα
όπως εχθές, γκριζες σκιές.
Μα, στο βάθος, υπάρχει ένα φως
κι η ελπίδα οδηγός,
το δρόμο σου δείχνει
η καρδιά και το μυαλό να ξεφύγει,
για σαφάρι να φύγει!

(**Μαρία Τσαπραλή Γ4**)

Εμπνευσμένο από το ποίημα
του Γ. Χορτάση, « Ερωφίλη »

(**Ζωγραφιά: Άμυ Βελιά Γ4**)

Ερωτόκριτος

Η Αρετούσα σιωπηλή
στο μαύρο υπόγειο κελί
τον άγγελο παρακαλεί
τον Ερωτόκριτο να δει.

Και ξάφνου μες στη σκοτεινιά
δύο πρόσωπα αγγελικά,
πηγή φωτός για το κελί,
κατέφτασαν μόνο γι' αυτή.

Τις προσευχές της άκουσαν,
τις πολλαπλές ευχές της,
και τα ουράνια άφησαν
θερμοί υποστηρικτές της.

Ο ένας είναι σοβαρός
άλαλος και θλιμμένος,
μες στη φαρέτρα το σπαθί,
Αιώνια δοξασμένος.

Μα ο άλλος απ' τα δεξιά,
με βέλη άκρα ερωτικά
είναι μ' αγγελική μορφή
η αγάπη η αληθινή.

Άγγελος είναι βοηθός,
παντοτινά συνοδηγός.
Η σημασία της ζωής
είναι αυτός, όπου σταθείς.

Με τα φτερά του Έρωτα

Στα μονοπάτια της καρδιάς,
κανείς δεν είναι βασιλιάς.

Τον άγγελο παρακαλώ
να βρει το άλλο μου μισό.

Από την απαρχή της γης,
έρωτας ήρθε καταγής.

Η δύναμη εμάς των δυο,
είναι δικό μας μυστικό.

Η αγάπη η αληθινή
είναι για μας παντοτινή.

Υπομονή κι επιμονή

θα μας ενώνουν μια ζωή.

Ο έρωτας κ' η λογική

δε συμβαδίζουνε μαζί.

Η μοίρα ασ κρίνει, στη ζωή
αν θα 'μαστε οι δυο μαζί.

(Γιάννης Γιαννούσης, Γ1)

Ερωφίλη

Η αγάπη είναι δύναμη,
θεμέλιο, αξία.
Χωρίς αυτήν ο άνθρωπος
βιώνει την ανία.

Μας ομορφαίνει τη ζωή,
δίνει χαρά κι ελπίδα.
Μας είναι απαραίτητη,
μοναδική πυξίδα.

Ποιος την αρνήθηκε άραγε,
ποιος έφυγε μακριά της;
Ποιος δεν επιάστηκε ποτέ
στα δίχτυα τα δικά της;

Ζήσε, λοιπόν, ανέμελα
κι αγάπησε με πάθος.
Είναι η ζωή πολύ μικρή.
Μην τηνε πάρεις λάθος.

(Λυδία Βλαχογιώργου, Γ1)

